

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

A doua venire a Domnului.

De P. Birlea.

Dușmanii Bisericii noastre în cărțile lor scriu lucruri false privitoare la a 2-a venire a lui Isus. În special adventiștii de ziua a 7-ea, și studenții de biblie sau Russeliștii scriu despre aceste.

În anul 1921 s'a tipărit o carte cu titlul: „O scurtă expunere a principiilor comunității evanghelice a adventiștilor de ziua a 7-ea“. În aceasta carte amintesc despre războaie, foamete și cutremure, ca semne ale venirii a 2-a, apoi zic „Aceste semne arată că trăim ultima generație“. Cu alte cuvinte noi, cari trăim azi am fi cei din urmă oameni pe pământ, înainte de venirea Domnului. Ar trebui deci să fie sfârșitul lumii în timpul în care trăim noi, după vorbele lor.

Ei aduc spre dovadă următoarele: (Matei 24, 33 și 34) „Așa și voi când veți vedea acestea toate să știți că aproape este lângă uși“ . . .

Răspund . . . Sub cuvintele „acestea toate“ înțelegem pe profesii mincinoși, războaie, foamete . . . Dacă aceste semne sau întâmplat în oarecare-va măsură, de bună seamă se vor mai întâmpla, căci câte războaie, cutremure sau mai întâmplat și totuși nu s'a ivit sfârșitul. Isus nu ne spune

că în câte rânduri va fi, ci a vorbit despre mai multe semne pe cari văzândule creștinul să se cugete serios că venirea a 2-a va avea loc. Cutremure, războaie se mai pot întâmpla, deci adventiștii au o cutezantă nesocotită, când spun că semnele sau împlinit. Așa ceva nu vine dela oameni, să aibă darul de a ști când va fi sfârșitul. Adventiștii nu cugetă și la aceea ce zice s. Pavel: (Rom. 11, 25—26) „Că orbire din partea lui Israil s'a făcut, până ce va intra plinirea neamurilor și așa tot Israilul se va mântui!“

Plinirea neamurilor înseamnă încreștinarea păgănilor. Putem zice că Izraeliți se vor întoarce când toți păgâni vor auzi evangelia . . . Dar fiindcă păgânii sunt și azi 900.000.000, nu putem spune că suntem aproape de sfârșitul lumii. Vedem dară unde au ajuns cu rătăcirea lor, că spun că noi suntem oamenii cei de pe urmă pe pământ.

Un alt soi de adventiști apoi și mai bizar vorbesc. Acestia sunt Russeliștii, sau studenții de biblie. Secta aceasta primește vorbele lui Russel, ca a lui Dumnezeu. Să vedem cine a fost Russel? Alfred Russel Wallace e din orașul Allegheni, statul Pensilvania (America). Soția lui se despărți de el, căci era un desfrânat. De altcum el era un negus-

tor de cămăși. Un mare ziar din America „Brooclin Eagle“ i-a dat pe față fără de legile. Russel l'a dat în judecată, dar a perdut procesul. A mai perdut un proces față de un predicator, care a învinuit pe Russel că e hulitor de Dumnezeu. Russel a și meritat pedeapsa, căci scrie într'o lucrare a sa în „Vârsta Mileniului“, pagina 454 „A fost necesar nu numai ca omul Isus să moară, dar a fost așa de necesar ca omul Isus Hristos să nu trăiască iarăși, Să rămână mort pentru întreaga vecinice.“ Apoi în vol. V. pagina 129 spune că trupul Domnului Isus Hristos sa prefăcut în gaz.

(Va urma)

Din catechism

2. Despre ingeri.

37. Mai făcut' a Dumnezeu și altceva afară de lumea ce o vedem ?

Dumnezeu a făcut și alta lume, care noi n-o vedem adevărate nenumărate spirite, pe cari noi le numim ingeri.

Până acuma am vorbit de Dumnezeu ca ziditorul, susținătorul și cârmuitorul universului, și am vorbit în general de raportul care este între Dumnezeu și univers prin zidirea, susținerea și ajungerea scopului lui.

Acuma ne vom ocupa de creature, la cari față de Dumnezeu vom găsi diferite raporturi după diferența firei lor.

Creaturile se impart în trei clase, sunt creaturi spirituale, creaturi materiale, și creaturi din spirit și din materie.

După frumseța naturei lor creaturile spirituale sau cum le numim ingerii, ocupa locul cel de întâiu.

Cum că Dumnezeu a făcut și

ingeri, mărturisim în simbolul credinței când spunem: „Cred în unul Dumnezeu, Tatăl . . . văzutele și nevăzutele . . .“

Credința în ingeri a existat sub diferite forme și la păgâni, la persiani, germani, greci și romani.

Când a zidit Dumnezeu ingerii, nu putem defini, în tot cazul nu a zidit Dumnezeu ingerii după zidirea omului, nici aceea nu putem să știm câți ingeri a zidit Dumnezeu, atâta însă știm că numărul lor e foarte mare. În Deuteronomul (33, 2.) vorbește Moise de miriade de ingeri, iar la David cetim că de mii de ori mii de ingeri au servit lui Dumnezeu, și de zece mii de ori osuta de mii sau închinat lui.

Ecouri.

Două milioane de lire pentru școlile Blajului.

Cetitorii nostri își vor mai aduce încă desigur aminte de însemnatele donațiuni făcute bisericii noastre de sf. Părinte al Romei. După biserica din Roma, ce ni s'a dat încă pe vremea stăpânirii maghiare, a urmat ajutorul însemnat din care s'a cumpărat castelul dela Obreja — în care se adăpostește Orfelinatul, — banii necesari pentru deschiderea unui colegiu pe seamă teologilor noștri în sf. Cetate, și mai pe urmă donațiunea deosebit de importantă a bisericii și averii Minorităților dela Cluj.

Toate acestea n'au epuziat însă dragostea sf. Părinte față de această biserică și spiritul lui de jertfă și de superioară înțelegere față de situația ei grea l-au îndemnat să vină acum de curând în sprijinul școlilor noastre din Blaj cu un nou ajutor de două milioane lire italiene, o sumă care va ajunge, sperăm, pentru complectarea

„Institutului recunoștinței“. Terminat aceasta, actualul internat al liceului de fete va trece în folosul Seminarului teologic, dându-se astfel și acestuia posibilitatea de-a ajunge la condiții de existență mai bune.

Vestea acestei noi donațiuni va umplea desigur de sfântă bucurie pe toți credincioșii bisericii noastre și poate frații de altă lege încă vor începe a-și da seama, ca Roma papală nu este pentru neamul nostru chiar atât de primejdioasă . . . („Unirea“).

Evlavie eroică. Cardinalul Bertram, episcop principe de Breslau, în epistola sa pastorală din anul acesta povestește următorul fapt mișcător, ca pildă de evlavie eroică :

„În sala de operațiuni a unui mare spital din apusul Germaniei stătea înaintea medicilor un simplu om din popor, pentru a suferi o grea operațiune la limbă. Acest prețios organ al vorbirii, limba, era atins de o boală atât de rea, că trebuia să fie înlăturat. Înainte de ai tăia limba medicul îi zise : „Dacă vrei să mai spui vrun cuvânt, spune-l acum ; după trei minute nu-ți va mai fi cu puțință.“ Omul aruncă o privire tristă apoi ridică ochii în sus și zise încet : „Lăudat să fie Isus Hristos !“ Aceasta a fost ultimul lui cuvânt. Adânc mișcați cei doi medici și infirmiera răspunseră : „În vecii vecilor, Amin.“ Apoi se săvârși în grabă dureroasa operațiune. Desigur nici un suferind n'a prins mai bine decât acest om înțelesul acelor cuvinte ale fericitului Iob. „Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat.“ Ingerii au dus sus în cer aceste cuvinte frumoase rostite într'un chip eroic și vor răsuna înaintea Mielului dumnezeesc întrând în armonia corurilor cerești care preamăresc pe Cel de trei ori sfânt !

(Lumina Creștinului)

Sf. Apostol Vartolomeiu. (25 August). În Sf. Eva Sfântului Ioan Cap. I. v, 46—51 cetim : „Aflat'a Filip pe Natanail și i-a zis lui“ am aflat pe acela, de carele a scris Moise în lege și prorocii, pe Isus fiul lui Iosif, carele este din Nazaret. „Și a zis Natanail lui : „din Nazaret poate fi ceva bun ?“ Zis a Filip lui : „vino și vezi.“ Și a văzut Isus pe Natanail venind cătră dânsul și a zis : „iată cu adevărat Israiltean, intru carele vicleșug nu este.“ Zis a Natanail lui : „de unde mă cunoști ?“ Răspuns'a Isus și i-a zis lui : „mai înainte, până nu te-a chemat Filip, când erai supt smochin, te-am văzut.“ Răspuns'a Natanail : „Rabbi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Israil.“ Răspuns'a Isus și i-a zis lui : „pentru că am zis ție, că te-am văzut supt smochin, crezi : mai mari de cât acestea vei vedea.“

După întâlnirea aceasta Natanail s'a făcut învățăcelul lui Hristos luând numele de Vartolomeiu.

Sf. Vartolomeiu a cercetat popoarele din răsărit, și cu zelul lui cel mare și cu minunile săvârșite a întors pre foarte mulți păgâni la creștinătate și astfel vestind cuvântul a ajuns până la marginile cele dincolo a Indiei. În secolul al III-lea s'a aflat acolo o evanghelie a Sf. Matei, care de bună seama a remăs de la Sf. Vartolomeiu.

Din India a mers la alte popoare și în urmă a ajuns în Armenia cea mare. Acolo a mântuit de o boală grea pe fca regelui Poliniu și facând și alte minuni, regele și familia lui au primit legea creștinească. Exemplu regelui l'au urmat și alți fruntași din imperiu precum și 12 cetăți de frunte.

Însă acest efect minunat a însăpăimântat pe preoții păgâni, cari au îndemnat pe fratele regelui contra lui

Vartolomeiu, și acela sub pretextul ca vrea să învețe legea lui Hristos a chemat la sine pe Vartolomeiu, și îndată l'a prins, l'a legat și l'a belit de viu. Sfântul nici sub durerile cele mai crâncene, când adevărat se trăgea pielea de pe dânsul n'a încetat a preamări pe Isus Hristos și a îndemna pe cei de față la urmarea lui Hristos. De oare-ce Sf. Vartolomeiu a trăit și după ce s'a tras pielea de pe dânsul, regele a trimis pe un alt tribun, care a prins pe Sf. Vartolomeiu și pe toți cei cu dânsul. Sfântul apoi a fost bătut cu toiage noduroase de 6 bărbați o oară întreaga, și cugetându-l mor l'au aruncat afară de zidurile cetății.

Sf. Vartolomeiu încă tot a trăit. În jurul lui stăteau, se rugau și plângeau mulți, iar după ce au trecut vreo trei oare, Sfântul și-a ridicat mâinile și îndată sărindu-i în ajutor creștinii, l'au ridicat, iar Sfântul s'a rugat zicând: „Doamne Dumnezeule, Părintele Domnului nostru Isus Hristos, păzește moștenirea ta aceasta câștigată prin uciderea lui Tadeu, a Tomei, a Iuda și a mea, îndreptează poporul acesta la calea cea bună, dă lor conducător înțelept și sfânt, ca să te cunoască pe tine unul Dumnezeu și pe care l'ai trimis pre Isus Hristos.” Și

iată cum le zise aceste, s'a pogorit un glob strălucitor din cer și s'a așezat asupra Sfântului, care rădicându-și ochii la cer și-a dat sufletul.

Frică a implut pe toți văzând moartea minunată a Sfântului și două mii de bărbați și femei s'au făcut creștini. Globul cel luminos a strălucit asupra osemintelor sfântului în 12 zile. Aceste s'au întâmplat pe la anul 67 d. Hr. în cetatea Albana din Armenia.

Osemintele Sfântului în 25 Aug. 508 s'au așezat în cetatea Duras din Mezopotamia, de acolo cu finea secolului al 6-lea s'au dus pe insulele Lipari din Sicilia, în anul 809 în Benvent, iar în 983 s'au transportat în Roma, unde și acum odichnesc sub altarul bisericii pompoase dedicate Sf. Vartolomeiu.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de păr. dr. Bălan

la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET

Piața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

22—28 August 1926.

22. Dumineca 13 d. Rusalii. (Ev. d. Matei 21, 23.) M. Agatonic.
23. Luni. M. Lup.
24. Marți. M. Eutihie.
25. Miercuri. Ap. Vartolomeiu.
26. Joi. M. Adrian și Natalia.
27. Vineri. P. Pimeu.
28. Sâmbăta. P. Moisi Etiopul.